

Wniosek.

Zważywszy, że przywóz wędlin z obczyzny, szczególnie doborowszego gatunku nie został dotąd wyrugowany;

zważywszy, że wywóz wędlin z kraju, aczkolwiek dość znaczny, pochodzi niemal wyłącznie z kilkunastu tylko miejscowości;

zważywszy, że ogół hodowców nierogacizny spienięża produkt ten, który jest w mniejszych gospodarstwach podstawą przychodu, po zbyt niskich cenach i nie umie skorzystać ze wzmagającego się popytu za wędlinami, nieznając łatwych domowych sposobów wędzenia, używanych powszechnie w innych dzielnicach nawet przez najuboższych włościan —

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby popierał zakładanie małych i średnich wędzarni i otoczył tę gałąź przemysłu domowo-rolniczego podobną opieką jak wyrób masła, któremu w tak krótkim czasie umiano w handlu wytworzyć poważne stanowisko.

Zaleca się do rozważenia następujące zarządzenia:

1. Zaprowadzenie w szkołach rolniczych i gospodyń wiejskich małych wędlarń, gdzie uczniowie i sąsiedzi poznawać by mogli praktycznie łatwe sposoby marynowania i wędzenia mięsa.

2. Ułatwianie powstawania mniejszych wędlarń szczególnie w okolicach, w których przywóz wędlin bardzo znacznie przewyższa miejscową produkcję.

3. Zlecenie Dyrektorom szpitali, internatów i zakładów krajowych, by przy zakupie wyrobów masarskich uwzględniano oferty mniejszych wędlarń, szkół gospodyń itp. w tej mierze, jak przy zakupie płótna i sukna uwzględniane bywają oferty spółek tkackich i sukienniczych.

We Lwowie, dnia 21 czerwca 1902.

Wnioskodawca:

Trzeciecki w. r.

Truskolaski, Z. Tarnowski, W. Dzieduszycki, Borkowski, Struszkiewicz, Filip Zaleski, Paygert, Gorayski, Cielecki, Jerzy Baworowski, Sozański, Hupka, Kozłowski, Mieczysław Urbański, Wybranowski, Krzysztofowicz, Gołuchowski.

